

ændrer hele Bygningens Karakter; mindre Forandringer mener jeg en Administration altid maa have Ret til at foretage.

Der foreligger her den Mærkelighed, at der under Forhandlingen i Folketinget er fremsat et andet Forslag fra Folk, der er ansatte ved Mønten. Dette Forslag er blevet behandlet adskillige Gange paa sin Vej fra og til Folketingets Udvalg, baade af Møntmesteren, Finansministeren og den paagældende Arkitekt, Bygningsinspektør Martin Borch, og jeg skal kun hæfte mig ved det Skudsmaal, denne giver det paagældende Forslag: „Den cirkelrunde Grundplan anser jeg for ganske umulig at anvende i en Værkstedbygning, hvori der skal anbringes Aksler for Maskinernes Remtræk, samtidig med at ogsaa Maskinernes Opstilling i Rummet vanskeliggøres.“ Det er da saa klart, som noget kan være, at man kan ikke bygge en cirkelrund Fabriksbygning, en Bygning med rund Grundplan. For det første vil det være ganske upraktisk, for det andet vil det fordyre Bygningen ganske betydeligt, i hvert Fald koste mindst 3—4 Gange saa meget i Arbejds løn, som det ellers vilde koste, saa jeg tror ikke, at de, der, maaske i den allerbedste Mening, har fremsat dette Forslag, rigtig har tænkt over, hvilke Følger Opførelsen af en saadan Bygning vilde føre med sig baade for Driften og med Hensyn til Bekostningen. Man siger fra den Side, at det ikke vil blive dyrere end det her forelagte Forslag, men det kan absolut ikke holde Stik.

Den højtærede Finansminister gjorde et Par Bemærkninger om Møntguardeinens Stilling. Jeg har ikke rigtigt kunne begribe den Stilling. Saa vidt jeg har forstaaet Forholdet, er det Møntmesteren, der har Ansvaret. Det er ham, der paa eget Ansvar forelægger Forslaget, og ham, til hvem Ministeriet maa holde sig. Nu kommer Guardeinen med et særligt Forslag, og jeg ved ikke, om det skal opfattes saaledes, at der er en tvedtelt Ledelse af denne Institution. Det kunde synes saaledes. Det kan maaske ligge i, at der undertiden ogsaa under andre Møntmestre har været lidt spændte Forhold dernede, og da det spændte Forhold har gentaget sig ogsaa under den nuværende Ledelse, kunde det se ud, som om det ikke var hos Møntmesteren, Skylden laa. Jeg forlanger ikke noget Svar fra den højtærede Minister paa dette, om der er en saadan tvedtelt Ledelse, hvis han ikke ønsker at udtale sig derom. Jeg har kun villet lette mit Hjerte for den Forundring, dette Forhold har vakt hos mig.

Jeg skal i Lighed med, hvad det ærede 2det tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) gjorde, paa det varmeste anbefale, at Lovforslaget fremmes hurtigt og uden Ændringer, saaledes at vi snarest muligt kan faa begyndt paa denne Sag, som allerede har ligget alt for længe.

Tvede: Da vi i Fjor, efter at Finansminister Brandes havde fremsat Lovforslaget om Opførelse af en Møntbygning, forhandlede om denne Sag, tillod jeg mig at udtale, at mine Meningsfæller og jeg var meget betænkelige ved paa et Tidspunkt, da Midlerne var saa overordentlig knebne, at gaa til et betydeligt Foretagende som det foreslaaede, og den daværende Finansminister udtalte for saa vidt ogsaa det samme, idet han meddelte, at ogsaa han havde haft Betænkeligheder ved at fremsætte Projektet, fordi det drejede sig om en saa stor Sum, men af forskellige Grunde havde han overvundet sine Betænkeligheder. Vi fra vor Side erklærede, at vi var villige til gennem en Udvalgsbehandling at arbejde videre paa Forslaget. Under denne Behandling fik vi det Indtryk, dels at den nuværende Mønts Ydeevne for en Aarrække vilde kunne tilfredsstille Landets Behov af Skille mønt, og dels at Bygningen paa Gammelholm, om end vi erkendte, at den ikke er tidssvarende, dog ikke er mindre god, end at den ved en passende Istandsettelse indenfor rimelige Grænser maatte kunne gøre Fyldest gennem en Aarrække. Og da, som sagt — og ikke mindst af den Grund —, den daværende Finansminister Gang paa Gang havde foreholdt Rigsdagen den største Økonomi med Statsmidlerne, mente vi, at naar en ny Møntbygning efter vort Skøn ikke var paatrængende nødvendig, kunde disse Midler holdes til Raadighed for andre Foretagender. Imidlertid vedtoges det her i Tinget med et betydeligt Flertal, som det ærede 2det tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) nys nævnte, at fremme Lovforslaget, og det gik over til det andet høje Ting. Overfor vore Meningsfæller i Folketinget fremhævede vi, at vi havde set rent sagligt paa Lovforslaget, og at de ikke i fjerneste Maade skulde føle sig bundne ved den Stilling, som det konservative Partis Medlemmer her i Salen havde taget, forsaavidt de gennem deres Undersøgelser maatte komme til et andet Resultat, og dette gav den nuværende Formand for det konservative Folkepartis Gruppe i Folketinget ogsaa Udtryk ved Sagens første Behandling der,